

30

SLOVENSKI
ČEBELAR

Glasilo Čebelarskega
društva za Slovenijo

Štev. 3

1927

Vsebina:

Oskrbovanje čebel v A.-Ž. panjih	33	Sedem čebelarških zapovedi	40
Nekoliko odgovora »Slovenskemu Čebelarju«	36	Čebelarjeva ženitev	42
To in ono iz vzreje matic	38	Društvene vesti	45
Kvalifikacija matic	39	Vesti iz podružnic	46
Opazovalne postaje	40	Drobiž	47

Nove Žnideršičeve panje z verando po najnovejšem sistemu, kakor preustrojene Kunčeve

po dnevni nizki ceni proti naročilu natančno izdelano bodem zanaprej izdeloval in se priporočam vsem čebelarjem. — KANCLER FRANC, mizarški mojster in čebelar, Sp. Hajdina št. 12 pri Ptuj.

Partija knjige **„Naš panj“**, ki se je razprodajala po znižani ceni, je pošla. Odslej stane vezana 40 Din, broširana Din 35.—. Razprodajo je prevzela Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani.

Nove Žnideršičeve panje

(na 10 ali 9 okvirčkov) solidno in priznано natančno izdelujem in priporočam cenjenim čebelarjem. — Vinko Klaming, mizarški mojster in čebelar, Dolga vas pri Kočevju.

**Blagovni oddelek
Čebelarškega društva
v Ljubljani**

kupuje

vosek

in ga plačuje po kakovosti
od Din 40.— do Din 50.—
za kilogram.

**Blagovni oddelek
Čebelarškega društva za
Slovenijo v Ljubljani**

sprejema

**vosek
v zameno
za satnice**

proti skromnemu doplačilu.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

V Ljubljani, dne 1. marca 1927. / Številka 3.

Letnik XXX.

Oskrbovanje čebel v A.-Ž. panjih.

Fr. D. Jug.

Uvod.

ko hoče živinorejec, da bo imel pri živini lepe uspehe, mora skrbeti predvsem za dobro oskrbo. Oskrba pa je dobra, če imamo dober, suh in zračen

hlev ter izvežbano moč, t. j. človeka, ki dobro pozna naravne zakone pri prašičih, kravah, volih, konjih itd. Navadno pravimo: kakor je živina opravljana, taka je. Vendar so poleg teh še drugi pogoji, kot n. pr. vrsta plemena, zdravje in tudi sreča.

Isto velja tudi za čebelarstvo. Čebelar mora poznati vse naravne zakone čebelnega življenja in mora tudi temu primerno s čebelami ravnati. Za to mu je potrebna izobrazba. Kakor je živinoreja odvisna od dobre oskrbe, tako tudi čebelarstvo, dasi ni treba čebelam vsak dan dajati jedi in pijače, razen v skrajni sili. Vendar mora tudi čebelar skrbno čuvati svoje čebele in jim pomagati vmes s spretno roko, kadarkoli je potrebno, in sicer o pravem času in na pravem mestu.

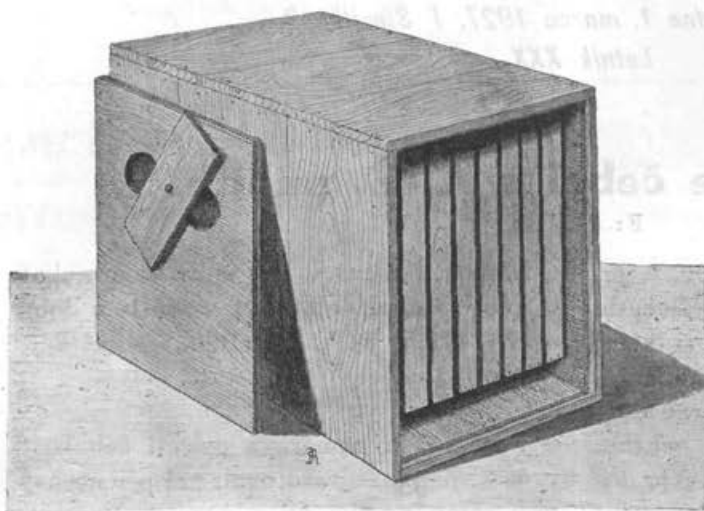
Nimam namena v tem spisu razpravljati o splošnem čebelarstvu, temveč le o dobri oskrbi družin v A.-Ž. panjih.

Začetnikom.

Tistemu, ki namerava pričeti čebelariti v A.-Ž. panjih, bi svetoval, naj prične najprej samo z enim ali z dvema. Navadno naselimo nove panje z roji iz močnih kranjčev. Še bolje pa je, če kupimo enega ali dva eksportna panja na sedem ali devet satnikov. To je A.-Ž. panj brez medišča (glej sliko!), ki je zelo pripraven za vsakega čebelarja začetnika z A.-Ž. panji. Tega naselimo najprej z rojem iz kranjčiča. Roj se v prvem letu lahko razvije v njem v močno družino, iz katere dobimo prihodnjo pomlad dva močna roja za vsaditev v nov A.-Ž. panj.

Posebno pozornost mora posvečati čebelar začetnik novim A.-Ž. panjem, ki si jih misli nabaviti. Naroči naj jih pri takem mizarju, ki je strokovnjak v izdelovanju te vrste panjev. Narejeni morajo biti natančno po meri, vestno in lično. Imeti morajo spodaj (ameriško) premično žrelo, v medišču pa tudi majhno prašnico. Matična rešetka naj ne bo v pa-

nju na pritrjenih nosilcih, ampak naj leži na štirih kratkih in močnih žebličkih, ki so v stranski steni panja le napol zabiti. Starih, že obrabljenih panjev pa ne bi priporočal kupovati, kajti dobrih panjev navadno čebelarji brez posebnih vzrokov ne prodajajo, slabih se pa vsak rad iznebi. Ako pa že kateri hoče kupiti že rabljene panje zaradi tega, da lažje pride do njih, naj jih poprej pregleda kak izkušen in vesten čebelar, če so brez večjih napak in če ustrezajo čistemu sistemu A.-Ž. panja.

Eksportni panj.

Čebelar začetnik naj tudi uvaža, da mu bo treba kasneje panje še dokupovati, če se mu čebelarstvo obnese. Zato je treba že v začetku misliti na enotnost panjev. Tak, kakršen je prvi panj, bodo morali biti tudi drugi; to je enotni v obliki in meri. V čebelnjaku z enotno mero in obliko je prijetno čebelariti. Nasprotno pa povzroča raznoličnost v meri in obliki panjev pri spravljanju čebel razne težave.

Da bi si pa kdo nabavil novih in dragih panjev za cel čebelnjak naenkrat, ne kaže, ker nam v teh leži mrtev kapital, kajti 10 do 20 A.-Ž. panjev nam ni mogoče v dveh letih obljuditi z močnimi družinami brez občutnih stroškov. Zato je treba pri tem koraku vsestranskega premisleka.

Priprava A.-Ž. panja.

Nekaj tednov prej, preden dobimo roje, je treba preskrbeti za vsak A.-Ž. panj 18 celih, lično izdelanih satnic. Satnice bi utegnile marsikateremu začetniku delati največje preglavice, ker jih ni lahko vsak čas dobiti. Vendar so se sedaj razmere toliko izboljšale, da jih dobimo, le v slabih letinah primanjkuje voska. Tedaj pa je najboljše, da si sami že jeseni na kak način pridobimo voska, bodisi da ga kupimo od kakega čebelarja, ki ima večje čebelarstvo, ali pa kupimo večšine od čebelarjev, ki čebelarijo s kranjčji. Za 3 kg čistega voska dobimo 36 celih satnic, to je baš za dva A.-Ž. panja. Lepe satnice izdeluje in tudi oddaja v zameno za vosek proti majhni odškodnini blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slvvenijo v Ljubljani.

Satnice moramo v satnike pravilno zažičiti in jih v zgornji lestvici zaliti (pritrditi) s tekočim voskom. Pouk o zažičevanju satnic je v 2. številki lanskega letnika »Slov. Čebel.« na str. 23 ali pa ga dobimo v kaki čebelarski knjigi. Svetu.

jem pa vsakemu čebelarju začetniku, naj se prvič sam ne loti tega dela, naj pokliče, oziroma naprosi kakega izvežbanega čebelarja, da to v njegovi navzočnosti izvrši.

Ob taki priložnosti se lahko tudi sam praktično nauči, da prihodnje leto, ko si bo oskrbel potrebno orodje, sam to izvrši. Preden pa vložimo v panj satnike s satnicami vred, je treba matično rešetko prekriti s primerno deščico tako, da ni v panju nobenega prehoda iz medišča v plo-dišče in narobe. Pripravljeni panj postavimo v čebelnjak na stalno mesto. Poleg panja moramo še pripraviti primeren sipalnik za vsajanje rojev, bodisi iz lesa ali pa iz pločevine (glej sliko!). Sedaj čakajmo le še rojev.

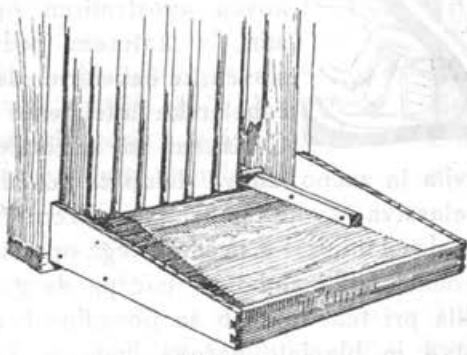
Naselitev nove družine.

Ko dobimo prvca s staro matico, ga vsadimo v A.-Ž. panj v medišče, ki je zgorej. Ko pa dobimo drujca ali prvca s pevko (roj z mlado neoprašeno matico), ga pa vsadimo v plodišče, ki je spodaj. Nato pokladamo tri večere zaporedoma vsakemu roju s pitalnikom po $\frac{1}{4}$ do $\frac{1}{2}$ kg medu, ki ga razredčimo s prav toliko vode. Ako nimamo medu, za silo zadostuje tudi sladkor. S tem roj vzpodbudimo, da hitreje poteguje začetne celice na satnicah. Ako je močan, izdela v treh do štirih dneh vsaj deloma vse satnice. Opozarjam pa še posebej na to, da trikratno večerno pitanje moramo opraviti, čeprav je v istem času zunaj v naravi dobra paša. Strošek za pitanje se čebelarju trikratno povrne. O tem več pozneje.

Prvca v medišču preglejmo tretji dan po roju, da vidimo, na katerem satu je nastavila matica zalego. Ako jo najdemo bolj ob kraju, spravimo ta sat v središče. Poglejmo pri tej priložnosti, ali se ni kaka satnica zbočila ali kako drugače pokazala, ter izkušajmo škodo na kak način izravnati.

Pri drujcu pa opazujemo vsak dan panj od zunaj. Ako opazimo, da je roj nemiren, da v panju čebele šume in da zunaj na bradi še pozno zvečer lazijo sem in tja, kakor bi nekaj iskale, tedaj je roj izgubil matico na prahi. V tem primeru mu poizkušajmo dati drugo neoprašeno matico. Ako bi je pa ne imeli, odstranimo v medišču iz matične rešetke deščico, da se spodnje osirotele čebele združijo z zgornjo družino. Preden pa to storimo, moramo vse sate natančno pregledati, da se prepričamo, je li roj res brez matice. Ako pa opazimo, da je pri roju vse v redu, da je miren, da nosi obnožino, da pridno izletava na pašo, preglejmo drujca deseti ali dvanajsti dan po roju, ali se je mlada matica že oprasila in ali že leže. Takrat izravnajmo tudi satje ter prestavimo sat z matico vred v središče panja.

Roje moramo prve čase neprestano nadzorovati, posebno če nastopi trajno slabo vreme ali če bi paša nehala, da jim damo živeža. Roju ne sme nikdar primanjkovati hrane! Ako bi je primanjkovalo, bi matica ali popolnoma prenehala zalegati ali bi pa stavila mnogo manj zalege, to bi pa bilo panju v nenadomestljivo izgubo. O tem več pozneje. Ako imajo novi sati v panju vsaj za dva prsta širok venec medu nad zalego, je roj v redu in se lahko normalno razvija. Ako so pa sati suhi, je nevarnost, da bodo čebele začele izmetavati zalego in panj gotovo zastane. Zato je treba velike pozornosti, da nam po naši neprevidnosti nova zgradba v panju ne opeša.

Sipalnik.

Po preteku enega meseca se roji opomorejo z novimi mladimi čebelami. Tedaj pa, če je količkej paše, se ni več treba bati zanje. Konec julija ali pa v začetku avgusta preglejmo najprej drujca, ki je v plodišču panja, je li njegova matica dobra. Če ima obilno zalege in če med zalego ni preveč presledkov, da je zalega lepo strnjena, tedaj je matica dobra in jo potrdimo za mater panja. Nato odstranimo prvca v medišču (staro) matico, obenem odpravimo tudi v medišču iz matične rešetke deščico, da se zgornje brezmatične čebele skozi rešetko združijo s spodnjimi. Ako spodnja matica ne bi bila dobra, storimo baš narobe. Potem pridržimo zgornjo matico za plemo. Sicer pa naj ostane v panju vse, kakor je bilo. Izletavajo naj čebele še do zime pri obeh žre-

lih. Čez 10 dni po združitvi preglejmo še enkrat tisto družino, kateri smo bili matico odvzeli, natančno preiščimo vsak sat z založjo, če niso čebele napihale matičnikov. Te moramo vse izrezati! Čebele se bodo potem združile v eno samo močno družino.

S tem je novi panj postal samostojen in močno živalen ter bo jesensko pašo lahko s pridom izrabil. Ako bo ajdova paša dobra, lahko nabere še toliko, da se bo sam preživel čez zimo.

Če bo pa paša izredno dobra, bo pa še nekaj prebitka, ako pa zelo slaba, mu bo mogoče treba še nekoliko živeža dodati.

V tem članku sem opisal v glavnih potezah najkrajši in najzanesljivejši način, po katerem pridemo v teku enega poletja do resnično močne družine s pohištvo, t. j. s satjem vred. V prihodnji številki bo pa razprava, zakaj toliko čebelarjev začetnikov ne doseže tega uspeha. (Dalje sledi.)

Nekoliko odgovora „Slovenskemu Čebelarju“.

adnja številka lanskega »Slovenskega Čebelarja« je prinesla iz peresa g. Bukovca apostrofiran opomin, v katerem poziva slovenske čebelarje, zlasti čebelarske inteligente na Goriškem, naj se zbude iz

mrtvila in začno iznova delati za povzdigo čebelarstva svoje pokrajine. Prepričani smo, da ni napisal g. urednik tega opomina, oziroma očitka zlohотно, pač pa da ga je vodila pri tem le skrb za povzdigo čebelarstva in blaginje našega ljudstva. Prepričani smo pa tudi, da bi bil g. urednik ta očitek znatno omilil, ko bi bil zadostno poučen o čebelarskih prilikah na Goriškem. Ker nam ni do tega, da bi nas kdo hvalil, a očitkov, ki so brez stvarne podlage, tudi ne moremo molče trpeti, hočemo v svojo obrambo podati nekaj pojasnil, ki naj izpodbijejo te očitke.

Slovensko čebelarsko društvo za Goriško, ki je med vojno zaradi dogodkov ustavilo svoje delovanje, je takoj po končani svetovni vihr iznova začelo vzpodbujati svoje člane, kolikor jih je še ostalo, k zopetnemu delu. V doseg tega namena je sklicalo izreden občni zbor, ki je ugotovil žalostno stanje, ozir. propast, čebelarstva v deželi. Tedanji odbor se je krepko poprijel dela in reč je začela napredovati, seveda, kolikor so tedanje prilike dovoljevale. Na prvem občnem zboru

so bile soglasno sprejete resolucije, ki so takojšnjo pomoč zahtevale od dežele za izboljšanje in povzdigo čebelarstva. Naj navedemo tu le nekatere, ki dovolj glasno in jasno govore, da se je odbor zelo trudil, da povzdigne to gospodarsko panogo. Sklenjene so bile te-le resolucije:

a) Vlada se poziva, naj nastavi potovalnega učitelja, ki naj s teoretičnim in praktičnim poukom pospešuje čebelarstvo.

b) V Gorici, oziroma v njeni neposredni bližini naj se postavi vzoren čebelnjak.

c) Društvo imej na čebelarsko zakonodajo primeren vpliv.

č) Zagotovi naj se čebelarjem sladkor za pitanje čebel.

d) Izdajo naj se nove odredbe glede prevoza čebel na pašo in proti kužnim boleznim.

e) Izvozniki čebel v inozemstvo naj uživajo ugodnosti pri pošiljativah po železnici.

f) Napredni čebelarji naj dobivajo nagrade, društvu pa zagotovi stalna podpora itd.

Za predlagane in sprejete resolucije ni imela vlada odprtih ušes, čeprav je odbor pismeno in osebno iskal pri njej pomoči. Ker uživajo v Italiji zadruge večji ugled, zato je sklenil odbor leta 1920., naj se društvo preustroji v zadruzo. Dne 24. februarja 1921 je bila »Slovenska čebelarska zadruga« z o. z. vpisana v združni register v Gorici. Sedaj šteje 292 članov s 340 deleži po 10 L.

Zadruga se udeležuje na razne načine. Zlasti se je potrudila, da so njeni člani

dobili 1000 panjev na račun vojne odškodnine. Organizirala je poizkusno prodajo medu in voska, udeležila se je raznih razstav: v Tolminu, Čedadu, Trstu in na Reki. Na razstavi v Čedadu je bila odlikovana z zlato kolajno. Obe gospodarski glasili, ki imata stalno čebelarstvo kolono, širi po deželi. Nabavila si je lastne stroje za izdelovanje satnic, ima zalogo raznega čebelarskega orodja. Glede na stroge nove predpise posreduje pri prevažanju čebel na pašo; uravnava in določuje cene vosku in medu, sploh se udeležuje vsepovsod, kjer to zahtevajo koristi njenih članov.

Samo ob sebi je razumljivo, da bi se zadruga še bolj vsestransko uveljavljala, če bi imela na razpolago dovolj sredstev, ki so za razmah neobhodno potrebna. Zadruga se razvija od leta do leta ob lastni moči. To nam kažejo in izpričujejo njene bilance, zato zre z zaupanjem v bodočnost.

Goriški čebelarji.

Gorenja pojasnila bodo naši čebelarji gotovo čitali z velikim zanimanjem. Po dolgih letih molka je to prva vest iz Goriške o tamošnjih čebelarskih razmerah, oziroma o čebelarskem društvenem življenju. Nerazumljivo nam je le, zakaj ni nihče iz tega ozemlja o tem že prej poročal. Nekoliko vrstic vsako leto, pa bi bili potolaženi naša radovednost in skrb. Sicer smo vedeli, da imajo goriški čebelarji svojo zadrugo, toda kako se jim godi, kaj počenjajo, ali so žalostni ali veseli, o tem doslej ni črnil nihče.

Mi poudarjamo, da nismo imeli namena, da bi bili komu kaj očitali. To smo v naši notici posebno naglašali. Če so pa goriški čebelarski krogi kljub temu naše besede smatrali za očitane, nam je zelo žal. Prosimo jih, naj notico še enkrat prečitajo, pa bodo morda drugačnega mnenja o nas.

Jedro naših misli je bilo, da čebelarji onkraj mej nimajo dovolj strokovnega čtiva in

da je treba poskrbeti, da bo »Slovenski Čebelar« zopet začel zahajati v njih kraje. Teh želj nam pa ni narekovalo hrepenenje po večjem številu naročnikov »Slov. Čebelarja«, marveč zavest, da je velikega pomena za čebelarje onostran mej, če dobivajo v roke zdravo čebelarsko čtivo. Leta 1919. je prejemale »Čebelarja« nad 600 goriških, primorskih in notranjskih čebelarjev, leta 1926 pa — 42. Te številke mnogo pomenijo. Naj se nikar ne misli, da smo na lovu za novimi naročniki. Naše prizadevanje ima mnogo globlji pomen, ki ga ni težko uganiti tistemu, ki ga hoče.

Sicer pa nismo pisali notice zgolj na naslov goriških čebelarjev. Resnici na ljubo moramo pojasniti, da so naše besede veljale najbolj koroški čebelarski inteligenci. Koroško čebelarsko društvo je imela l. 1919. 613 članov, lani smo pa pošiljali gori v celem samo 19 izvodov »Slovenskega Čebelarja«. To so žalostne številke, tem žalostnejše, ker poznamo koroške čebelarje, da imajo mnogo zmisla za organizacijo.

Po ljudskem glasovanju, plebiscitu, so koroški čebelarji ustanovili novo društvo. Od tedaj nismo doslej prejeli od društva niti ene vrstice in niti enega naročnika na »Slovenskega Čebelarja«. Mi niti ne vemo, ali ima društvo odbor in kdo mu načeluje. Vemo pa, da koroško nemško čebelarsko društvo prav živahno deluje in da to prav nič ne zmodri slovenskih čebelarskih krogov. Naj se nikar ne izgovarjajo na »težavne razmere«. Nam so te dobro znane in vemo, da pomenijo več ali manj prazen izgovor. Lotijo naj se dela in prepričali se bodo, da gre vse, če človek resno hoče.

Poizkušajmo popraviti, kar smo zamudili! Prijatelji, pri tem pa pozabimo na sebe in mislimo samo na stvar in na cilj, za katerim moramo stremiti, na napredek naroda. Temu cilju posvetimo sleherni utrip srca! Koroški čebelarji, zganite se!

A. Bukovec.

To in ono iz vzreje matic.

Jože Okorn v Ljubljani.

odajanje (izmenjava) matic. To smo opravljali na več načinov, a mnogokrat z neuspehi. G.P. meni, da zaduše čebele največ matic zato, ker pridejo site v panj.

Pri najnovejšem načinu izmenjave matic, ki ga uporabljam že tri leta, sem imel doslej malenkostne izgube. Prvi poizkusi se mi niso dobro obnesli. Toda, ko sem se za stvar resno zavzel, nisem izgubil lani in predlanskim niti ene matice. Letos sem premenjal okrog 50 matic, a sem izgubil samo eno in še to edinole zaradi tega, ker sem drugi dan prevažal čebele. Matice izmenjavam po tem načinu od aprila do septembra meseca, kadar jih imam pač na razpolago. Glavno pravilo pri tem delu je, da mirno delam, da temeljito pregledam panj, če nima mogoče že matičnikov ali celo mlade neoplojene matice, in da pustim panj nato popolnoma v miru. Pri tem opraviu postopam tako: prašilčku vzamem mlado, oprášeno, že zaznamovano matico in jo zaprem v matičnico. Odprtino matičnice zamašim s precejšnjo kepico medenega testa ($\frac{3}{4}$ sladkorne moke in $\frac{1}{4}$ medu). Nato odprem panj, kateremu nameravam matico izmenjati, ga natančno pregledam, če že nima matičnikov ali celo mlade, neoprašene matice, in poiščem staro matico, ki jo takoj strem. Pregledano satje zložim v panj, med sate ali pa na sredino dna pa položim (obesim) matičnico z mlado matico. Nato panj zaprem. Čebele začno takoj lizati testo in najkasneje čez eno uro je mlada matica prosta — in sprejeta. Panj, kateremu smo na ta način zamenjali matico, moramo pustiti osem dni popolnoma v miru. Če bi ga odprli, bi čebele takoj planile po matici in jo umorile.

V isti »Čebelarjevi« številki je objavljen tudi članek g. P. Angelusa »Preleganje

matic«. Med vzroki preleganja navaja tudi tole: »Nista pa vedno starost in onemoglost matice vzrok, da čebele preležajo. To se zgodi včasih tudi tedaj, ko je matica še dobra, rodovitna. Ako nastane stalno slabo vreme, se zbudi v čebelah bojazen, da jim ne poide vsa zaloga medu in da ne nastopi glad, ako bo v panju vedno več zalege in mladih čebel. Tedaj se ne lotijo samo zalege in jo pomečejo iz panja, temveč napadejo tudi matico, jo oklenejo in zaduše. Nato pa si vzgoje novo. Preleganja v takih časih in razmerah si ne moremo drugače razlagati.«

O vzrokih preleganja smo v tem članku že razpravljali. V praksi pa doslej še nikdar nisem prišel na idejo, da bi bila bojazen, da ne bi nastopilo pomanjkanje živeža, vzrok, da bi panj matico prelegel, nasprotno, meni se zdi to popolnoma nemogoče. Vsakemu čebelarju se je že pripetilo, da mu je spomladi ta ali oni panj, ko je bil v najlepšem razvoju, umrl zaradi pomanjkanja živeža. To se kaj rado zgodi, če imamo slabo založene panje, ko po srednji paši nastopi deževno aprilsko vreme. Če smo tak mrtev panj pregledali, smo našli v njem vse polno pokrite in nepokrite, toda izpite zalege, pa tudi jajčeca. Zaradi tega dejstva ne moremo govoriti o kaki bojazni čebel za pomanjkanje. Ekonomsko življenje panja je res vzorno, a čebele, kakor sem že omenil, nimajo pameti in preračunljivosti, temveč žive zgolj po nagonih, ki se pa ravna po pašnih razmerah. Ako bi bila čebela res tako inteligentna in preudarna, potem bi nikdar ne potrebovala čebelarjeve pomoči. Omejevanje (zauživanje in trganje) zalege se pojavlja v panju šele v zadnji uri, ko je lakota že v hiši. Panj, kateremu se to pripeti, se vkljub čebelarjevi pomoči izlepa ne opomore, ampak ostane navadno navzlic vsemu trudu in delu slabič. Zaradi tega je popolnoma nemogoče, da bi panj, ki izmetava nepokvarjeno izpito za-

lego, mislil na preleganje, saj še njegovo golo življenje visi na niti.

Brezdvomno je, da je kakovost preležene matice odvisna ne samo od matere, temveč poleg drugih okolnosti tudi od zadostne množine hrane. V življenju čebele vidimo, da nastavi panj matičnike šele pred rojenjem, ko je v panju vse polno večinoma pokrite zalege, mnogo mladice dojili in razmeroma precej medu. Če pogledamo matičnik, iz katerega je pravkar izlezla mlada matica, najdemo v njem še precejšnjo kepico hrane, ki jo matica, ko je bila še žerka, ni mogla použiti. Zato je važno, da začnemo z vzrejo matic ob srednje dobri paši ter da si vzgajamo matičnike le v močnih panjih. Ako medtem nastopi dolgotrajno deževno vreme, bo panj, ki je za roj pripravljen, podrl vse matičnike, ako ga ne bomo izdatno hranili. Pretirana pa je trditev g. P. Angelusa, da en sam deževen dan v dobi matičnega razvoja lahko kvarno vpliva na rast matice, ker vemo, kaka obilica hrane je v panju tik pred rojenjem.

Izgube na prahi. Zagovorniki ameriškega načina čebelarjenja trdijo, da izgube na prahi mnogo manj matic nego čebelarji, ki čebelarijo v čebelnjakih s panji velike mere. Tekom let sem dožgal, da ta trditev ne drži. Izgube, ki jih imam na prašilni postaji, ki je urejena po ameriškem načinu, in izgube v amerikancih so v odstotkih prav tako velike, kakor v čebelnjaku s panji velike mere. Največ izgub imamo ob slabem dnevnem vremenu (do 15%), ob lepem vremenu pa znašajo komaj 2—5%. Kdor čebelarji v panjih male mere (kranjičih in drugih), ima pa samo po sebi umevno, mnogo več izgub, ker so žrela preblizu skupaj. Isto sem opazoval tudi v Marijaniškem matičnjaku, ki ima prašilnike na tri satnike, žrela pa vsa (po 12 v eni vrsti) v isti višini. V srednjih predelih se je doslej oprasila le malokatera matica. Temu pa lahko odpomoremo na ta način, ako napravimo žrelo srednjega prašilnika vsaj 1 dcm više od drugih dveh.

(Konec.)

Kvalifikacija matic.

Vesela povest za predpustne dni.

Neki izredno bistroumen in za napredek čebelarstva vnet velečebelar živi v prijazni vasici v ljubljanski okolici. Poleg čebelarstva goji tudi turistiko (pa ne mislite, da samo po ravnem!). Njegovo ime se blešči že v spominski knjigi v Aljaževem stolpu na vrhu Triglava.

Pregovor pravi, da ptice ene vrste skupaj lete. Tudi naš velečebelar se je na neki turi seznanil s turistom čebelarjem, ki je bil poleg tega vešč tudi slikarstvu. Dogovorila sta se, da bosta odslej skupno hodila po gorah. To je našemu velečebelarju zelo ugajalo. Nudila se mu je izredno lepa priložnost, da se je na turah s tova-

rišem pogovarjal o čebelarstvu, slikarstvu itd. Že davno si je želel, da bi imel končnice panjev lepo poslikane. Zlasti bi imel rad v spomin na eni končnici naslikan Triglav, da bi se vedno, ko bi prišel k čebelnjaku, spominjal svojih planinskih junaštev. Zato je med pogovorom čebelarja slikarja nekako boječe naprosil, da bi mu naslikal na panj Triglav. Za plačilo za to delo mu je obljubil lepega prvca. S pogodbo sta bila oba zadovoljna. Ker je bilo tisto leto slabo glede rojenja, so se tudi našemu velečebelarju roji zakasnili. Prišel je šele proti koncu junija meseca k čebelarju slikarju z obljubljenim rojem. Ta je bil zelo vesel roja. Vsadil ga je na izdelane sate in ga skrbno opazoval, kako mu napreduje. Pa ne da bi bil močnejši in

živalnejši, imel je vedno manjše število živali, pač pa več čebel »druge vrste« — trotoev.

Na srečo je prišel velečebelar turist pogledat k našemu čebelarju slikarju, ki mu je potožil, kaj je z njegovim rojem. Zaradi tega sta potem oba večkrat pregledala panj, toda matice nista mogla nikjer najti. Po natančnem pregledu zalege je razsodil velečebelar turist, da ima ta panj srednje dobro matico.

Čez nekaj dni je prišel k čebelarju slikarju na obisk še neki drug čebelar. Tudi

temu je potožil svoje gorje. Po natančnem pregledu panja in zalege ga je ta čebelar poučil, da gospodari v panju č e b e l a t r o t o v k a. V njem je bilo polno grbaste zalege, po satju pa je bilo izredno mnogo trotoev. Panj sta uničila, čebele in trote omedla na vrtu, da so se sami izprosili v druge panje, ker za ta panj zaradi oslabelosti ni bilo druge pomoči.

Dragi čebelar, sedaj mi pa odgovori na tole vprašanje: Če je trotoevka srednje dobra matica, kakšna mora biti prav dobra in kakšna slaba? Podbregar.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič v Ljubljani.

Januar 1927. V panjih in čebelnjakih je vladal popoln mir. Čebele so prezimovale dobro. Ni jih izdelaval prehud mraz in solnce jih ni vabilo iz panjev. Saj je le ponoči padala toplina zraka pod ničlo; podnevi pa se je redno dvigala nad ledišče.

Jasnih dni je bilo malo. So kraji, kjer ni bilo niti enega. Največ solnčnih dni je bilo na Pohorju.

Čebele so le redko kje mogle izleteti. Pa saj tega tudi niso pogrešale, ker so bile še drugi mesec priklenjene na dom. Na zdravstveno stanje zima ni slabo vplivala.

Izredno mile dni so morali imeti ob južnem pobočju Gorjancev. Naš poročevalec-začetnik v Vavčji vasi pri Semiču je opazil, da so nekateri panji že 11. januarja prinašali obnožino.

Za hrano so porabile čebele le majhen del zaloge. Javili so nam pa tudi panje, ki niso porabili niti enega grama. Ta »čudež« so doživeli čebelarji, ki niso jeseni čebel zadostno založili. Posamezniki v okolici Škofje Loke so imeli že od 2 do 5 ali še več mrličev. Drugega ne rečemo, kakor, da ti naši tovariši nimajo ne možgan ne srca.

SEDEM ČEBELARSKIH ZAPOVEDI.

(Za pustne dni. Iz resnične prakse.)

1. Ako se bojiš čebelnih pikov, opravljaj čebele, ko bo zunaj več stopinj pod ničlo.

2. Če hočeš pomladi imeti mrliča, pusti panje jeseni brez zadostne zaloge.

3. Ponujaj med v časnikih takrat, kadar ves svet ve, da ga nimaš niti kilogram.

4. Čebele vozi v pašo, kadar jih drugi vozijo že domov.

5. Ko pripelješ panje iz paše, jih pusti čez noč zaprte, sicer se ti ne bodo zadušili.

6. Poleti pusti satje nezažveplano v čebelnjaku, da ga uničijo večje.

7. Kadar spoznaš čebelo trotoevko za srednje dobro matico, si postal še čebelar.

Podbregar II.

Letošnja letina bo medena, kakor prekujejo izkušeni stari čebelarji. Če se to uresniči, moramo skrbeti zlasti za to, da bomo medeni pridelek prav temeljito prečistili in ga pripravili za kupčijo tako, da bo čist kot solnce. Le s takim blagom se bomo otresli neljube konkurence tujega manjvrednega in nečistega blaga.

V srcu led, v ustih med.

Narodni pregovor.

Mesečni pregled za januar 1927.

Razpredelnica I.

K r a j (z morsko višino)	Označba opazovanega panja	P a n j e n a t e ž i							T o p l i n a z r a k a				D n i j e b i l o										
		pridobil v			zgubil v				v mesecu čistih dkg	največ pridobil	najvišja	najnižja	srednja mesečna	izletnih	s snegom	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih				
		mesečni tretjini dkg			mesečni tretjini dkg			pri-dobil												po-rabil	dkg	dne	C°
		1.	2.	3.	1.	2.	3.																
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	20	20	—	70	—	—	+ 6	— 8	— 0.2	—	4	6	21	7	3	3		
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	20	—	60	—	—	+ 5	— 7	— 0.8	1	4	9	21	7	3	—		
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	20	25	—	70	—	—	+ 3	— 11	— 2.5	—	6	10	20	11	—	1		
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 8	— 10	+ 0.4	—	3	7	24	1	6	12		
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	15	25	—	60	—	—	+ 10	— 6	+ 1.8	1	5	6	22	4	5	8		
Virmaše pri Šk. Loki	A.-Ž.	—	—	—	20	15	20	—	55	—	—	+ 5	— 7	+ 0.3	—	4	7	16	13	2	6		
Javornik n. Gor. (553 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 7	— 8	+ 0.2	—	3	4	14	14	3	3		
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	10	25	—	55	—	—	+ 9	— 7	+ 1.2	1	6	10	17	9	5	2		
Vrhnika (293 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 6	— 8	— 1.2	1	6	4	23	6	2	2		
Gor. Logatec (476 m)	Amerikanec	—	—	—	25	20	30	—	75	—	—	+ 5	— 8	— 0.9	—	5	9	16	5	10	18		
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	15	25	—	50	—	—	+ 6	— 12	— 0.6	—	4	8	15	14	2	15		
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	16	20	24	—	60	—	—	+ 9	— 6	— 0.8	—	4	7	13	9	9	10		
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	30	25	—	85	—	—	+ 10	— 8	+ 1.1	—	5	5	20	6	5	2		
Ptuj (221 m)	—	—	—	—	30	35	40	—	105	—	—	+ 12	— 5	+ 2.5	4	6	3	19	11	1	12		
Hrastnik (250 m)	Gerstung	—	—	—	11	12	27	—	50	—	—	+ 10	— 6	+ 1.3	—	7	8	16	6	9	11		
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	25	30	—	70	—	—	+ 7	— 8	+ 0.5	2	7	4	16	14	1	16		
Orehova vas p. Marib. (270 m)	Gerstung	—	—	—	40	20	10	—	70	—	—	+ 15	— 4	+ 4.1	1	4	6	21	7	3	15		
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	Dunajski	—	—	—	30	50	60	—	140	—	—	+ 6	— 7	— 0.6	2	3	6	13	11	7	15		
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	45	40	30	—	115	—	—	+ 10	— 6	+ 0.4	3	11	8	12	19	—	23		
Cezanjevci (182 m)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 10	— 7	+ 2.	3	7	6	18	13	—	18		
Guštanj (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	55	—	—	+ 10	— 10	— 1.	1	5	2	16	5	10	6		
Sv. Lovrenc na Pohorju (442 m)	Sträuli	—	—	—	30	30	40	—	100	—	—	+ 12	— 6	+ 3.	—	—	4	12	8	11	5		

Čebelarjeva ženitev.

Cvetko Golar.

3.

Vetrovi so vstali z visokih planin,
zaveli nad bujne gozdove in trate,
na glas zašumeli pred polni ulnjak:
»Čebelice, zdaj ste povabljene v svate!»

Zacvetla je ajda, in rožno polje
od zore do zarje dehti in šepeče:
Na njive medene iz panjev tesnih
na sladko rosico, na cvetje blesteče!

Na žarkih srebrnih meglica visi
od sinjih in bisernih dalj do obzorja
in lahno rosi in čebele poji,
ki zgrinjajo v bela, rdeča se morja.

Od holmov do host je vse rožasto njiv,
in ajdova tam se gostija praznuje —
Kam bratec čebel se je danes dejal,
ga vojska je vzela, odšel je na tuje?

Oh kaj še! Za mizo med svati sedi
in kakor čebele gostijo obhaja,
samo se mu smeje in v rožah je ves —
Ko bas zagrohoče se, z Mino zaraja.

Sem z ravnega polja in strmih gora
prišli so na svatbo do tretjega roda —
Matija natočil svaticam zato
je sladke medice dva zvrhana soda.

In tete košate, sestrične mlade
so v krilih širokih po izbi vihrale,
bleščale se peče, zlatil se je pas
in fantje dražili so deklice zale.

»Hudíman! Oj to se mudilo ti je,
za trikrat so vrgli gospod te raz leco —«
»I, delavcev treba, Matija, al' ne?
Stari so pomrli, mudi se za deco.«

A lepa nevesta gori, plameni,
kot srna po podu se z ženinom nese —
Hej, sam starejšina pribija s petó,
da hiša bobni in se maje in trese.

In lica v plamtečem se ognju rosé,
renči bombardon, klarinet tenko piska,
veseli in mladi, zaljubljeni svat
dehtečo družico na prsi pritiska.

»Matija, kako je?« Smehlja se Anžič —
»O oče, vesel sem in srečen seveda!
Prigriznite boba, pečenja, mesa,
ter ajdovih štrukljev dišeča je skleda.«

Že solnce je roso popilo s poljan
in zvon je zazvonil tam v linah visokih
in z bronom mogočno razdelil je dan,
a radost se lije še v curkih globokih.

Prepeva mladost in drhti in gori
in ure pode se kot v logu košute —
in ogenj v očeh in na prsih deklet
v svilena se gnezdeca krožijo rute,

Na svatbo veselo je tudi prišla
čebelica drobna, prepasana zlato,
pokusila vina je, sladkih potic
in brž odbrenčala na ajdo in trato.

In rdeče in zlato se vino žari —
Anžič in Urban se za mizo častita,
napivata si pa zapojeta vmes,
kot v Kani Galileji se danes gostita.

Smehlja se Mina med svati sedi
in misli, da z ženinom v malem je raj,
in rosa utrinja se v njenih očeh
kot jutranja zarja vijolicam v gaju.

In kakor škrljančku srce ji žgoli
in nežno s pogledom Matijo poljublja.
Na jasne in cvetne livade njen duh
v čarobnih se mislih in sanjah izgublja.

In godec zaripljen, rdečih oči,
se z vinom zaliva in briše mustače,
harmonike pojejo, z metlo pastir
po skednju med škopniki bosonog skače.

In ure med plesom in petjem hite,
le razposajeno veselje odmeva,
kozarci zvenče in se v smehu drobe,
šumenje ko v panju, in konec je dneva.

Mariji na slavo se zvon oglasi
slovesno in milo, in cela družina
se svatovsko skloni in moli gorko,
a z glasom grmečim naprej starejšina.

»Le primi, družica, kozarec lepo —
Urban ji veselo in polno naliva —
»Matija, na zdravje čebel in nas vseh!«
Glasno starejšina okoli napiva.

In pisane šeme privriskale so
s trakovi, z rogoví, zavite v kožuhe,
pogača in bob sta se tajala z miz
in vino se lilo v prepade je gluhe.

Pri durih se režal kosmat je berač
in svatom je migal in skakal norčavo,
in godci so godli in vinjeni gost
s poličem na glavi je plesal za stavo.

Že zvezda polnočna visoko gori
in truden očanec si uro navija,
ogleda se Mina in vsa zadrhti:
»O, sveta nebesa, pa kje je Matija?«

Kam ženin izginil je, kje se mudi,
ga k sebi zvabila je ljubica zvita?
Se gledajo svatje, nevesta blede
in bas godrnja in hudobno očita.

Mogoče ubil ga zahrbtni je svat
naskrivoma, ker mu prevzel je nevesto,
in zdaj ves obupan preklinja nebo
in v divjem viharju samotno gre cesto.

Ne najdejo ga, pa domači pastir
je bistrih oči in pozna gospodarja.
Napoti se — kam? I, naravnost v uljnjak —
Tam v spanju s čebelicami pogovarja

se ženin Matija in tiho smehlja —
 »Pri ljubicah spi,« se pošalijo svatje,
 »o rajska devica, to ptiček je zrel —«
 In tudi nevesta prišla ga iskat je —

S poljubom se k njemu nagnila lahno —
 »Moj dragi Matija,« sladko je dehnila —
 In bas zabuči, zažgoli klarinet,
 da stara je teta kot dekle skočila.

In zopet kozarci zarde, zazvenče.
 Dospela je v svate li zarja žareča?
 Oj, že skozi okna ozira se dan
 in solčno kolo nad gozdovi se veča.

Zaspana je snaha, zadremal je svat
 in z roso umiva se mlada planina,
 in venejo rože družicam v laseh —
 kolač deli svatom na pot starejšina.

Društvene vesti.

Predavanja in tečaji. 6. marca v Št. Rupertu na Dolenjskem tečaj o kuhi voska ob 8 dopoldne. — Dne 13. marca v Predgradu pri Črnomlju tečaj o kuhi voska ob 10 dopoldne pri g. Jonkeju v Dolu. — 19. marca v Zagorju ob Savi tečaj o kuhi voska. — Dne 20. marca na Breznici pri Žirovnici predavanje ob 2 popoldne pri Kuntu na Selu. Snov: Kakšen mora biti pravilno izdelan A. Ž.-panj; shranjevanje in zbiranje voščin; pravilna kuha voska. — 25. marca v Mežici pri Prevaljah tečaj o kuhi voska od 10 dopoldne v novi šoli. — 27. marca v Črni pri Prevaljah tečaj ob 11 dopoldne pri g. Drofelniku. Snov: Čebelne bolezni; postanek in vrednost listnega medu; pomladanska opravila.

Čebelarji, udeležite se teh prireditev v obilnem številu! S seboj prinesite tudi staro čebelarsko orodje in dobro ohranjene lepo slikane končnice (čevnice) za naš čebelarski muzej.

Seja načelstva dne 5. januarja 1927. Navzočni gg.: prošt Kalan, Arko, Bukovec, Ivo Verbič, Josip Verbič, Vokač, Okorn.

Gosp. predsednik je konstatiral sklepčnost in prečital pismo blagajnika g. ravnatelja Mesarja, ki obvešča predsedstvo, da odlaga vse funkcije pri društvu, ker je dobil na zadnji seji načelstva od večine nezaupnico. G. Bukovec je izjavil, da smatra korak g. blagajnika za prenagel in da o kaki nezaupnici ni bilo in ne more biti govora. Za besedo so se v tej zadevi oglasili še gospodje Verbič, Arko in Vokač. G. Vokač je poročal, da se je na opozorilo g. Ivana Verbiča informiral o lokalih, ki so trenutno na razpolago za nove prostore blagovnega oddelka, i. s. lokal na Starem trgu s prostornino 20 m² za letno najemnino 9000 Din, v Kolodvorski ul. 2 sobi v pritličju za 6000 Din letno, na Sv. Petra cesti 2 sobi z izložbo, površina 45 m², za 1500 Din mesečno. Glede na vse to je g. predsednik prosil, naj se razpravlja o stvari ter stavijo

predlogi o novi osebi g. blagajnika. G. Bukovec je izjavil, da načelstvo nima pooblastila, da voli izmed sebe blagajnika, zato naj bi se sklicala seja širšega odbora. Za to se je nato določil dan 20. januarja ob pol 11 dopoldne. G. Ivo Verbič je predlagal, naj odstopivši g. blagajnik sestavi inventuro.

Blagovni oddelek. — G. prošt Kalan je naznanil, da »Tiskovno društvo« odpoveduje društvu dosedanji lokal s 1. majnikom. Glede na to se je sklenilo, naj se poiščejo novi primerni lokali za blagovni oddelek, o uspehih pa naj se poroča na prihodnji seja širšega odbora. Ta naloga se je poverila gg. Ivanu Verbiču in Vokaču. Prečitala in odobrila se je najemninska pogodba, ki jo je sklenilo društvo z g. Bukovcem glede zakupa čebelnjaka za delavnico za satnice in za čebelarški muzej.

Slučajnosti. — G. prof. Verbič je poročal o opazovalnih postajah. Glede na sklepe širšega odbora je poslal tiskovine poročevalcem v kraje, kjer naj bi se ustanovile nove postaje, i. s. na Blejsko Dobravo, v Žurkov dol pri Sevnici in v Križe pri Trziču. Ako bodo te postaje nekaj časa redno pošiljale vremenska poročila, jim društvo pošlje še tehtnico in toplomer, drugače pa se bodo ustanovile postaje kje drugje. Ker je bil g. Polič premeščen iz Rožnega dola v Ptuj, se je skle-

nilo, naj ostane postaja v Ptuj. Poročevalci iz Strug je poročal, da opazovalnice ne more več voditi. Zato se mu vzame tehtnica, toplomer pa prepusti po znižani ceni. Opazovalcem se izplačajo za leto 1926. določene nagrade in povrne poštnina. Na Vrhniko se pošlje nova tehtnica, izterjali pa se bosta tehtnici od postaj v Dobu in v Žužemberku. Odobril se je nakup štirih toplomerov za nove postaje.

G. Bukovec je poročal o čebelarškem muzeju. Razpravljalo se je tudi o čebelarški razstavi v Pragi. Sklenilo se je, naj se društvo, preden napravi nadaljnje sklepe, obrne do »Zveze« v Belgradu za potrebne informacije, da se ne pojavijo kaka nesoglasja. Ako bi »Zveza« do določenega roka povoljno ne odgovorila, bo društvo samo napravilo potrebne ukrepe. G. prof. Verbič je poročal, da bo kakor lani tudi letos kmetijska razstava v Ljubljani. Glede na to, da se društvo udeleži razstave v Pragi, se je sklenilo, da bo čebelarstvo zastopano na ljubljanski razstavi le v poučnem oddelku. Zadrugi zvezi v Gorici se je dovolilo, da ponatiskuje v »Gospodarskem listu« članke iz »Slovenskega Čebelarja«. Poročilo Jugoslovanske knjižarne, da je skladu za društveni dom pripisala obresti od posojila za drugo polletje lanskega leta, se je vzelo na znanje.

Vesti iz podružnic.

VABILO

na

redni letni občni zbor »Zveze čebelarških podružnic za mariborsko oblast«

ki bo

dne 19. marca ob 10 v Nar. domu v Celju.

Spored:

1. Pozdrav.
2. Čitanje zapisnika ustanovnega občnega zbora.
3. Tajnikovo poročilo.
4. Blagajnikovo poročilo.
5. Volitev odbora.
6. Predlogi in nasveti.

Odbor.

Splošno je znano, da je bilo pred vojno čebelarstvo na Sp. Štajerskem krasno razvito. Čebelarška organizacija je delovala z najlepšimi uspehi; tega danes žal ne moremo reči. Čebelarjev ni manj nego prejšnja leta, ampak še več. Pravemu čebelarju nikdar ne upade pogum in upanje v boljšo bodočnost. Zato pridimo dne 19. marca vsi iz mariborske oblasti v Celje, dvignimo in poživimo zopet našo organizacijo, vzbudimo se zopet za vneto delovanje v korist posameznika in v blagor slovenskega čebelarstva! Iv. Jurančič, predsednik.

Seja ljubljanske podružnice se bo vršila dne 15. marca 1927, ob osmih zvečer pri »Nacetu«. Prosim številne udeležbe. — Fr. Prezeli, tajnik.

Podružnica Zg. Dravsko polje je imela redni občni zbor dne 6. januarja t. l. Zaradi pičle udeležbe se je moral preložiti na 16. januarja. Takrat je bilo navzočih 11 članov. V odbor so bili voljeni: Jožef Kolman za predsednika in delegata, Franc Pungartnik za podpredsednika, Ivan Rudolf za tajnika, Alojzij Sušec pa za blagajnika.

Podružnica v Šmarju pri Jelšah je imela dne 9. januarja t. l. ob pol treh popoldne svoj redni letni občni zbor. Udeležba je bila majhna. Izvoljeni so bili v odbor: za predsednika Mihael Drobne, posestnik v Dvoru; za namestnika Janez Zupanec, posestnikov sin; za tajnika Franc Beuc, učitelj v Šmarju; za odbornika Hinko Šumer, šolski nadzorNIK v Šmarju. — Mihael Drobne, predsednik.

Podružnica v Radovljici je imela redni občni zbor dne 2. januarja. Udeležba je bila dobra. Navzočni so v živahnih in stvarnih razgovorih prešetovali kritični položaj čebelarjev, v katerem se nahajajo zaradi slabih letin. Ugotovilo se je, da je podružnica sama zamen iskala pomoči obupan članom. Zaradi cenejšega sladkorja za pisanje je stavila upanje na osrednje društvo, toda danes se že čuje, da se je »Zveza« po vseh neuspehih obrnila še do skupščine, da reši skrbnega čebelarja iz zadrege, ki je že na višku. Z žalostjo je bilo ugotovljeno, da pri nas merodajni činitelji nimajo zmisla za čebelarstvo.

Nadalje se je apeliralo na članstvo, naj se oprime podružnice pri vseh nabavah čebelarških potrebščin in oddaji pridelkov, ki jih bo varovala izrabljanja špekulantov.

Podružnica je imela v preteklem letu 23 direkt-nih članov in ji je za prihodnje po osrednjem društvu dodeljenih še 9 članov. Blagajna izkazuje imovine 535 Din. V odbor so bili soglasno izvoljeni naslednji člani: za predsednika Ivan Bulovec, trgovec iz Radovljice, za podpredsednika Jožef Kleindienst, posestnik na Gorici pri Radovljici, za tajnika in blagajnika Franc Resman, hran. ravnatelj v Radovljici, za odbornike: Franc Resman, posestnik na Gorici pri Radovljici, Ant. Cvenkelj, posestnik v Ljubnem pri Podnartu, Ivan Varl, posestnik v Kamni gorici, Ivan Šemerl, šol. upravitelj v Lescah, Franc Znidar, vrtnar v Novi vasi; za delegata pa Ivan Varl, posest. v Kamni gorici.

Posebno živo so se člani zanimali za kuhanje voska in so z odobravanjem vzeli na znanje ponudbo osrednjega društva za prireditev tečaja o kuhi. Ker se je ugotovilo, da je podružnici vse potrebno za tak tečaj na razpolago, je sklenila, da ga zaprosi.

Na koncu je g. Leopold Fürsager razložil svoje čebelarjenje v Janševem panju s premičnim sat-jem. Navzočni so ga hvaležno poslušali.

Čebelarica podružnica Sv. Jurij ob Ščavnici za gornjeradgonski okraj. Naš občni zbor se je vršil v nedeljo 30. januarja. V načelstvo so bili izvoljeni: Radoslav Nemec za načelnika, France Rožman za namestnika, Karel Korošak za tajnika, Anton Vogrinec za blagajnika, Janez Kocuvan in Anton Kegl za odbornika.

Borovniška podružnica. Dne 6. januarja se je vršil v Borovnici občni zbor čebelarjev. Sklenilo se je, da podružnica zopet prične z delovanjem. Pristopilo je 15 članov in plačalo članarino. Izvoljen je bil naslednji odbor: dr. Zupan za predsednika, Leopold Debevc za tajnika in blagajnika, Franc Debevc, Franc Drašler, Ivan Švigelj, Tone Bizjak pa za odbornike. — Sklenilo se je naprositi osrednje društvo za predavatelja za celodnevni čebelarski tečaj, ki naj bi se vršil koncem maja t. l.

Podružnica v Tacnu pod Šmarno goro je imela redni letni občni zbor dne 26. decembra 1926. l.

V odbor so bili izvoljeni: Ivan Snoj za predsednika in blagajnika, Janez Kralj za podpredsednika, Martin Medved za tajnika, Ivan Medved in Franc Florjančič pa za odbornika. — Podružnica ima vse čebelarsko orodje in novo dero na vzmeti za prevoz čebel (za 40 A. Z.-panjev). Rade volje jo posoja članom brezplačno, nečlanom pa proti odškodnini. — Ivan Snoj.

Podružnica v Št. Jurju ob juž. žel. je imela redni občni zbor dne 9. januarja t. l. Odbor je podal poročilo za l. 1926. Nato je bil izvoljen odbor za l. 1927., in sicer: za načelnika ravnatelj kmetijske šole inž. Val. Petkovšek, za tajnika prof. kmetijske šole inž. Koprivšek, za blagajnika g. Rudolf Ferlež, za odbornika pa gg. Vinko Fidler in Franjo Čretnik — Inž. Val. Petkovšek, načelnik. — Inž. Fr. Koprivšek, tajnik.

Podružnica Breznica na Gorenjskem. Občni zbor se je vršil sv. Štefana dan pri predsedniku g. Zupanu v Smokuču. Izvoljen je bil zopet stari odbor. Iz podružnice sta izstopila dva stara izkušena čebelarja v znak protesta zaradi »prevelike podpore«, katero smo dobili v lanskem suhem letu. Glede te smo bili sicer vsi brez izjeme istega mnenja, vendar smo ostali zvesti društvu, ki je tudi topot kakor vselej storilo vse za blaginjo svojih članov. Ne more pa za to, če najde gluha ušesa tam, kjer bi se moralo pravilno slišati. Zato, dobri in preizkušeni naš oča Petran in drugi, nazaj v našo čebelarsko družino, da bo močna in bo pokazala, da se tudi slabih časov ne ustraši. — Podpredsednik.

† V Podgori v občini Prečni pri Novem mestu je dne 10. februarja t. l. umrl vzorni kmetovalec, zelo vnet čebelar in sadjar g. Martin Kresé v starosti 65 let. Pokojnik je bil od vsega početka član novomeske podružnice. Gojil je svoje ljubljene čebele že od mladih let. Naslednik mu bo sin Lojze, od katerega pričakujemo, da se bo marljivo pečal s čebelarstvom, in to tembolj, ker se mu nudijo v dotičnem kraju vsestranske ugodnosti. Ostalim izražamo naše sožalje. — Ant. Globelnik, član čebel. društva.

Drobiž.

Avguſt Bukovec.

Prepoved uvoza čebel v Italijo. Italijanski uradni list je priobčil odlok ministrstva za narodno gospodarstvo. V odloku je prepovedan uvoz živih čebel iz inozemstva v Italijo, pa najsi bo način predaje blaga za pošiljatev kakršenkoli. Prepovedan je torej uvoz živih čebel brezpogojno.

Italija je s tem hotela zavarovati laško čebelo proti križanju s tujimi pasmami. Ta prepoved ni nova in je bila bržkone samo razširjena na okupirano ozemlje, kajti že pred vojno ni bilo mogoče pošiljati tujih čebel v Italijo niti na čebelarske razstave. Italija zelo skrbi za italijansko čebelno pasmo, da ostane čista. Znala si je pa pri trgovinskih pogodbah tudi zagotoviti možnost izvoza svojih čebel v tujino. Glavne uvozne države dovoljujejo uvoz le iz tistih krajev, kjer veljajo za pobijanje čebelnih bolezni točni zakoni. Teh pa pri nas ni!

Pri tej priliki nam uhajajo misli na tisti čas po prevratu, ko je bivši oddelek za kmetijstvo pri deželni vladi v Ljubljani nameraval izdati naredbo glede čebelarstva in zatiranja čebelnih kužnih bolezni. Takrat je bil čas, da bi bili čebelarski zakon (naredba bi ga nadomeščala!) z lahkoto dobili, pa ga sami nismo hoteli. V naredbi so bila namreč tudi določila, ki so urejevala prevažanje čebel v pašo. Ta pa niso bila vſeč peſčici čebelarjev, ki so na občnem zboru osrednjega društva v Ljubljani napravili tako razpoloženje, da je vladni predlog padel.

Sedaj čakamo čebelarskega zakona in ga bomo še čakali leta in leta. Medtem pa propada naša trgovina s čebelami! Pa saj je že popolnoma, kajti tistih par panjičev, ki jih trgovci spravijo čez mejo, ne pomeni ničesar več. Bili so časi, ko so posamezni kmetſki čebelarji dobili spomladi samo za čebele več

sto goldinarjev, sedaj vsa Gorenjska ne proda 100 panjev.

Počasi se daleč pride, tudi navzdol!

Lončena posoda za med se ne obnese. Kadar se med trdi, jo raznese, pa če je še tako močna. Škoda, ker bi bila sicer prav dobra.

Državni čebelnjaki. Ministrstvo za kmetijstvo je na pobudo srbskega čebelarkega društva sklenilo, da postavi še letos 10 državnih čebelnjakov po raznih krajih v južni Srbiji, Hercegovini in Črni gori. Oskrbovali jih bodo državni okrajni ekonomski. Čebelnjaki naj bi bili za zgled, ki naj pripomore, da se bodo čebelarji oprijeli naprednega čebelarstva.

Želimo mnogo sreče in uspehov! Vprašanje pa je, ali bodo sreski ekonomski kos svoji nalogi. Kolikor nas uče dosedanje izkušnje — in teh je na kupe — ima večina državnih »podjetij« v sebi že ob rojstvu kal neuspeha. Vzroki za to so tako splošno znani, da jih ni treba na novo omenjati. Prav bi bilo, če bi se »Zveza« zavzela za to, da bi država subvencionirala ugledne čebelarje, ki naj s pomočjo državne podpore uredi svoja čebelarstva tako, da bi bila v vsakem pogledu vzorna. Država naj si pa pridržijo pravico, da sme pri takih čebelnjaki vselej prirejati tečaje. Taka čebelarstva naj bi bila pod državnim nadzorstvom. Le ugledni zasebni čebelarji bodo z ljubeznijo in z živim zanimanjem skrbeli za procvit svojega čebelarstva in le taki čebelnjaki imajo pomen kot učni pripomočki.

V Sloveniji imamo dovolj žalostnih zgledov s takimi šolskimi čebelnjaki, kjer gospodari upravnik šole, ki ni s srcem čebelar in ki upravlja čebelarstvo samo za to, ker ga — mora! Kmalu se pokaže prokletstvo službene dolžnosti — — —

Nam ni do tega, da bi komu dajali nasvetov, iskreno pa želimo, da bi se merodajni krogi ognili napak, ki so se pri takih prilikah napravile po drugih pokrajinah naše domovine, zlasti v Sloveniji.

Pozor na vosek od oltarnih sveč. Znani so nam primeri, da so čebelarji kupili odpadke in konce od voščenih oltarnih sveč, z domačim voskom vred topili, potem pa vse skupaj prodali kot pristen čebelni vosek. Pozneje se je pa dognalo, da oltarne sveče niso bile iz čistega voska, čeprav je svečar trdil, da so.

Svečarji izdelujejo poleg oltarnih sveč iz pristnega obeljenega voska tudi take, ki je v njih 60—70% pristnega voska, drugo je pa stearin, parafin ali pa karnaubski vosek. Vse te primesi lepo pobarvajo, pa je mešanica videti kot pristen čebelni vosek.

Lastovka iz Istre. Društvo je prejelo iz Istre pismo te-le vsebine: »Ne morem, da ne izrazim popolne zadovoljnosti nad »Slov. Čebelarjem«. Kadar ga dobim, ga ne pustim iz rok, dokler ga do konca točno ne prečitam! Zame ima le eno napako, a ta je, da je premajhen... Kadar čitam o predavanjih, katera prirejajo po Sloveniji, me popade neka žalost, ker pri nas spi društvo, spe predavanja, spi vse trdno.

Čudim se tistim slovenskim čebelarjem, ki pravijo, da od društva ni koristi in jim je težko izdati za članarino 40 Din. Tiste bi bilo treba spraviti sem k nam čebelarit, pa bi kmalu vedeli, dobro vedeli, kaj pomeni društvo.

Resnico, žalostno resnico je pisal o nas g. urednik v zadnji številki »Slov. Čebelarja«.

Če pa povemo še, da je g. dopisnik Hrvat, ki gotovo »Slov. Čebelarja« ne prebira s tako lahkoto kakor naši čebelarji, so njegove besede tem večje vrednosti. Naš prijatelj Ivo naj bo za zgled nam vsem, ki z nobeno stvarjo nismo zadovoljni in nas je samo godrnjanje.

Pozdravljeni g. Ivo!

Moder ukrep! »Zveza jugosl. čeb. društev« se je obrnila do ministrstva za promet s prošnjo za olajšave pri pošiljanju razstavnega blaga v Prago in za znižanje voznine za udeležnike. Prejela je pa tale odgovor br. 1477 z dne 1. februarja t. l.:

Izveštava se Savez, da nije odobrena po-vlastica za učesnike sveslovenskog pčelarskog kongresa u Pragu kao ni za prevoz žive pčele i drugih predmeta na pčelarsku izložbu u Pragu po molbi Saveza br. 7 od 19. I. 1927, jer zato nema zakonske mogućnosti.«

Podpisi.

Oh, kako lepo se poda k temu »rešenju« znana pesmica: »Čuk je jajce znesel, trajlala, sova ga je zlegla, hopsasa!«

Upajmo, da bodo »Zveza« in društva, ki so včlanjena v njej, znala na pristojnem mestu izpregovoriti odločno besedo.

Uporaba škroba za ločilo pri izdelovanju satnic ima za posledico, da se čebele takih satnic nič kaj rade ne lotijo. Mnogo rajši jih izdelujejo, če upcrahljamo za ločilo medeno vodo. To so opazovali čebelarji mežiške podružnice, ki si pa tega pojava niso mogli razlagati.

V velikem obratu, zlasti z valarji, se pa uporabi riževega škroba ni mogoče izogniti, ker se medena voda kot ločilo ne obnese. V novi društveni tvornici satnic bomo poizkušali odpraviti tudi ta nedostatek. Bomo videli, ali pojde!

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	160	—
Euskol (zavitek)	8	—
Kadilniki (boljši)	90	—
Kadilniki	85	—
Čebelarska kapa s tkanino	45	—
Čebelarska kapa, žimnata	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani	34	—
Pajčolani z žimnatim vložkom	46	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	70	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	8	50
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	30	—
Čebelarske rokavice	80	—
Samokadilnik »Vulkan«	125	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	18	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice	14	—
Matičnice (kletke) raznih vrst od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnim sitom, iz zelo močne pločevine, emajliran	130	—
Doza za 25 kg medu, iz fine pločevine	40	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	12	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	100	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 4 kg	12	—
Pločevinaste posode za med, za 55 kg	200	—
Pločevinaste posode (glej dozo) za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu	20	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	50
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z železnim okriljem, za 3 satnike	1000	—
Pločevinasto točilo, neemajlirano, z bronastim okriljem, za 3 satnike	1100	—
Pločevinasto točilo za med, najnovejšega sestava za 3 satnike, 27×41 cm, emajlirano	1120	—
Pločevinasto točilo za med, z bronastim okriljem in emajlirano	1220	—
Pločevinasto točilo za 10 okvirov, obojestransko, za velike obrate	3580	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	28	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrdjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdelavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—
Kolesce za vtiranje žice, navadno	14	—
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	44	—
Svetiljke za zalivanje satnic	53	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Topilnik s svetiljko in žličko za lepljenje satnic	50	—
Žica v klobčiču, dkg	—	40
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 10 satnikov	280	—
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	325	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	350	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1·25	7	50
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1·50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1·40	2	80
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —75	3	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —20	—	40
h) ¼ kg kvačic	5	—
i) kljukica za vratca	—	35
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	12	—
k) cevka za A. Ž.-panj z verando	8	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	40	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojšča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	—
Matična rešetka, močna (domačega fabrikata), za 1 panj	12	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Prípomočki za delo v in izven panja.		
Klešče za A. Ž.-panje	34	—
Klešče za gorko stavbo	26	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	33	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
Ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Begalnica	10	—
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabijač (priprava za pritrdjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—